

[Ulrich.]

Medlem vil oprette Brug til om Aaret; der kan ikke være flere. Men hvad sagde det ærede Medlem i Gaar henvendt til Rege-
ringspartiet: I kan faa alle de Penge, I vil have. Der var ingen Grænser for de Midler, det ærede Medlem vilde stille til Disposition. Jeg tror, det ærede Medlem skulde tale lidt med sit Partis forhenværende Finansminister, inden han saa flot stiller alle disse Penge til Disposition, og fremfor alt skulde han tale med den nuværende Finansminister, om der kunde være Rimelighed i, at alle de Penge, der overhovedet kunde kræves, skal stilles til Disposition. Det ærede Medlem gentog det 3 Gange i Gaar. Han indrullerer dermed sig selv i de allerfarligstes Rækker, iblandt dem, der er endnu farligere end det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som for nogle Aar siden vilde garantere den høje Rigsdag, at man udmærket godt kunde bevilge 600 Mill. Kr. til Indkøb af Jord i et Aar: det tager jeg det fulde Ansvar for, sagde det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Nu kommer det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen paa Venstres Vegne og byder det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fuldstændig over: Her er Penge nok, I kan faa alle de Penge, I vil have. Og det ærede Medlem gentager det paa Venstres Vegne 3 Steder i sit Foredrag, med hævet Røst og med et Smil paa Læben: her er Penge nok, værsgod og spis!

Jeg maa sige, det er en overordentlig farlig Vej, Partiet Venstre har betraadt, dersom man ellers kan gaa ud fra, at Partiet staar bag de Ord, det ærede Medlem udtalte paa Partiets Vegne. Naar man ser paa hele dette Udstyknings-spørgsmaal, er Forholdet jo det, at de eneste Tilfælde, hvor i Virkeligheden Udstykning af dansk Jord er saavel stats- som nationaløkonomisk forsvarligt, er for det første, hvor man staar overfor en Gaard, der er brændt, hvor man staar overfor at kunne købe Jorden, den nøgne Jord, med Bygningsassurancen minus 5 pCt. og paa denne Jord opføre nye Hjem. I et saadant Tilfælde er det saavel statsøkonomisk som nationaløkonomisk fuldt ud forsvarligt. Det er det tillige, hvor en Gaards Bygninger er saa faldefærdige, at de ikke længere er tilstrækkelige til Gaardens Drift, men man staar overfor at skulle rive Bygningerne ned og opføre nye. I et saadant Tilfælde er det ogsaa forsvarligt at købe Jorden og udstykke den, ogsaa af den Grund, at Jorden paa Grund af de mangel-

fulde og daarlige Bygninger vil være til at erhverve til en meget billigere Pris. Og endelig er det efter min Mening forsvarligt, naar man staar overfor et Landbrug, hvor Bygningerne er for smaa i Forhold til Arealet, hvor Ejeren altsaa staar overfor at skulle udvide Bygningerne, men i Stedet for dette afhænder han noget af Jorden, og denne Ejendoms Jord bliver købt, og paa denne Jord opføres de nødvendige Bygninger. Kun i disse tre af mig nævnte Tilfælde er det efter min Mening stats- og nationaløkonomisk forsvarligt at udstykke Jord. I alle andre Tilfælde er det efter min Mening uforsvarligt.

Vi kan fra vor Side aldeles ikke erkende, at Husmandsbruget giver større Udbytte end Gaardbruget, tværtimod. En Brugsform, der er belastet med forholdsvis betydelig større Udgifter til Bygninger, til Inventar og Hestehold, og som ved den ringe Mulighed for Udnyttelsen af Maskinkraft er belastet med for dyr Arbejdskraft i Forhold til Udbyttet, er ikke en Brugsform, man skal forcere frem, og i Øjeblikket lader det sig ikke gøre uden til Skade for de nu bestaaende Landbrug og til Skade for hele Samfundøkonomien. Kun i de Tilfælde, jeg lige har nævnt, er det forsvarligt at støtte Udstykningen, og det i en Udstrækning, som det af os forelagte Forslag dækker uden anden Udgift for Statskassen end ca. 60 000 Kr. om Aaret til Administration af den Lovgivning, vi foreslaar.

Det store Spørgsmaal nu er jo dette, om der er Mulighed for et Forlig her i denne høje Rigsdag imellem Regeringen og Partiet Venstre om Jordlovsspørgsmaalet. Venstre venter sig rimeligvis en vældig Taknemmelighed fra kommende Husmænds Side, dersom de gaar med til et Forlig paa dette Omraade. Folks Naivetet er jo overordentlig stor, og særlig synes jeg, den Naivetet, der afspejler sig i den ærede Ordfører for Partiet Venstre, er urimelig stor paa dette Omraade. Hvad plejer Venstre at sige? Jeg har hørt det saa mangfoldige Gange og vil gerne minde om det. Venstre siger: Vi er det eneste Bolværk mod Socialdemokratiet; vi bekæmper Socialismen ved at følge dens Veje, ved at gøre Socialdemokraterne til Behag. Jeg tror, det er paa Tide, at Partiet Venstre faar en anden Opfattelse af, paa hvilken Maade man skal være Bolværk mod Socialismen. Jeg tror, det er det sletteste Bolværk af alle. De, der mener at kunne ændre Socialdemokratiets Veje ved at følge disse Veje, gør sig skyldige i en Fejltagelse,